

Viss nāk un aiziet tālumā
 (no kinofilmas "Mans draugs – nenopietns cilvēks")

L. Vāczemnieks

R. Pauls

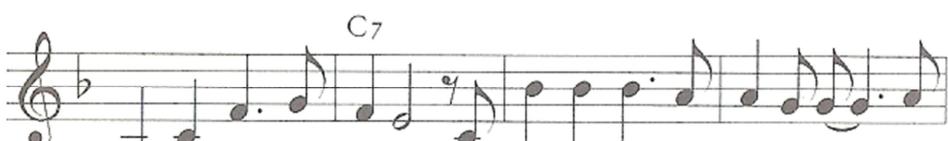
Un at-kal zi-lā va-ka-rā dzied bir-zī lak-stī-

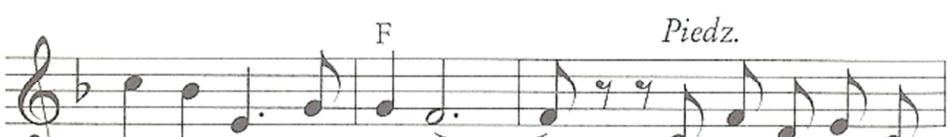
ga-la, viss nāk un aiz-i et tā-lu-mā, un

sā-kas viss no ga-la. Jau at-kal mi-zā rie-vai-nā kāds

sir-di griež un bultu, zem bērza za-ra lī-ga-nā klāj

sū-nās kā-zu gul-tu. Viss nāk un aiz-i et

tā-lu-mā, viss nāk un aiz-i et tā-lu-mā,

viss nāk un aiziet tā-lu-mā, un sākas viss no

1.F 2.F

ga - la. Viss nāk un aiziet //ga-la.

Bet cauri zaļiem biezokņiem
 Skan soļu klusie švīksti,
 Un atkal kādam šūpulim
 Kāds meklē bērza līksti.
 Bet tad, kad sārtas lapas slīd,
 Lai nebūtībā zustu,
 Visbeidzot sirmi vīri nāk
 Cirst baltu bērza krustu.

Man pāri prieks un bēdas slīd
 Kā raiba rudens lapa,
 Kas atnāk ļaudis pavadīt
 No šūpuļa līdz kapam.
 Un tāpēc bērzā līkajā
 Tik daudz ir dziļu rētu,
 Lai savu dzimto pauguru
 Līdz saknēm iemīlētu.